

# Daniels bok – nummer tjugofyra

*Nimrod, Nebukadnessar och Belsassar*

Jeff Pippenger

2023-12-19

Daniels bok och Uppenbarelseboken är samma bok, lika visst som Gamla testamentet och Nya testamentet är samma bok. Strax innan nådatiden avslutas avförseglas Jesu Kristi uppenbarelse.

Och han sade till mig: Försegla inte profetians ord i denna bok, ty tiden är nära. Den som är orättfärdig må alltjämt vara orättfärdig, och den som är oren må alltjämt vara oren; och den som är rättfärdig må alltjämt vara rättfärdig, och den som är helig må alltjämt vara helig. Och se, jag kommer snart, och min lön är med mig, för att ge åt var och en efter vad hans gärning skall vara. Jag är Alfa och Omega, begynnelsen och änden, den förste och den siste. Uppenbarelseboken 22:10–13.

Den bibliska ”lagen om första omnämmandet”, som innefattar sanningen att slutet på en sak åskådliggörs av början på en sak, betonar betydelsen av de tre första kapitlen i Daniels bok, ty de utgör den första sanning som omnämns i den bok som är Daniels och Uppenbarelseboken. Jesus är Alfa och Omega, så början av den bok som är Daniels och Uppenbarelseboken måste representera den sanning som förseglas upp vid ändens tid. På en nivå är då den sanning som förseglas upp det eviga evangeliet från änglarna i Uppenbarelseboken fjorton.

Jesu Kristi uppenbarelse, som introduceras i det första versen i Uppenbarelsebokens första kapitel, är det budskap som skall förmedlas till församlingarna när ”tiden är nära”, och den tid som är ”nära” i Uppenbarelsebokens första kapitel måste vara samma tid som är ”nära” strax innan nådatiden avslutas i Uppenbarelsebokens tjugoundra kapitel.

Jesu Kristi uppenbarelse, som Gud gav honom för att visa sina tjänare vad som snart måste ske; och han sände den och lät genom sin ängel ge den till känna för sin tjänare Johannes, som har vittnat om Guds ord och Jesu Kristi vittnesbörd, ja, om allt som han såg. Salig är den som läser och de som hör denna profetias ord och bevarar det som är skrivet i den; ty tiden är nära. Uppenbarelseboken 1:1–3.

Budskapet som är det sista budskapet, vilket avförseglas strax innan nådatiden upphör, när ”tiden är nära”, är den senare regnets budskap från den andra ängeln och midnattsropet. Det är sanningen förbunden med de sju åskornas ”dolda historia”. Det är uppenbarelsen av att ”den åttonde är av de sju”, och den gyllene tråd som sammanväver alla dessa dyrbara uppenbarelsor till Kristi rättfärdighets sköna klädnad är de ”dyrbara” ”sju tiderna” i Tredje Moseboken tjugosex. Daniel kapitel ett, och sedan åter Daniel kapitel ett till tre, är detta budskap. ”Hemligheten” i kapitel två är också detta budskap.

Det första kapitlet i Daniel representerar den första ängeln budskap, och liksom alla de profetiska vägmärkena i alla de tre änglarnas budskap framställs i den första ängeln budskap i det fjortonde kapitlet i Uppenbarelseboken, så framställs alla de profetiska vägmärkena i alla de tre budskapen i

det första kapitlet av Daniel. Dessa element är den tredelade prövningsprocessen, vilken i Daniels första kapitel representerar en prövning rörande kosten, som följs av en visuell prövning, vilken leder till ett lackmustest. Det första kapitlet, när det betraktas i förhållande till kapitlen två och tre, representerar prövningen rörande kosten, och det andra kapitlet den visuella prövningen, och det tredje kapitlet lackmustestet. De tre änglarnas budskap i Uppenbarelseboken fjorton och Daniel kapitel ett till tre tillhandahåller fyra vittnen till den tredelade prövningsprocessen.

Kapitel fyra och fem i Daniel representerar en mycket djupgående linje av profetisk historia. Den linje som frambringas av dessa två kapitel innehåller minst sex åtskilda profetiska linjer. En av dessa profetiska linjer börjar år 723 f.Kr. och fortsätter fram till söndagslagen. En annan av de sex linjerna representerar historien från 1798 fram till söndagslagen, och i den linjen framställs samtidigt tre profetiska linjer: jorddjurets linje (Förenta staterna), vidare den protestantiska hornets linje och även den republikanska hornets linje. Tillsammans upprättar de en femte linje i början av Förenta staternas profetiska linje. Den linjen markerar avförseglingen av Daniels kapitel sju, åtta och nio år 1798. Vid avslutningen av Förenta staternas profetiska linje frambringas en sjätte linje, vilken markerar avförseglingen av kapitel tio, elva och tolv år 1989.

Början av jorddjurets profetiska linje, sådan den framställs i Daniel kapitel fyra, kännetecknas av symbolen "sju tider", och slutet av jorddjurets profetiska linje kännetecknas också av symbolen "sju tider". Början och slutet av den historiska period som representeras av avseglingen av kapitlen sju, åtta och nio kännetecknas också av symbolen "sju tider". Början och slutet av den historiska period som representeras av avseglingen av Daniel kapitlen tio, elva och tolv kännetecknas också av "sju tider".

Slutet på den historiska period som började när Daniels kapitel sju, åtta och nio avförseglades vid "ändens tid" år 1798, var 1863. Början på den historiska period som började när Daniels kapitel tio, elva och tolv avförseglades vid "ändens tid" var 1989. Från 1863 till 1989 är etthundratjugosex år. Etthundratjugosex år är en tiondel, eller ett tionde, av ettusen tvåhundra sextio år. Talet etthundratjugosex är därför en symbol för de ettusen tvåhundra sextio åren, vilka representerar "öknen", som i sin tur är en symbol för de tvåtusen femhundra tjugo åren av de "sju tiderna".

Denna verklighet visar att i jorddjurets historia, i den första ängelns rörelse i början och därefter i den tredje ängelns rörelse i avslutningen, är båda markerade vid sina början och sina slut med de "sju tiderna". Och den tidsperiod mellan dessa två rörelser som sammanbinder dem representeras också av de "sju tiderna".

Utan att tillämpa den bibliska metodiken "rad på rad" är denna typ av uppenbarelse omöjlig att se och förstå, ty utan den metodiken skulle den förseglade boken kunna ges åt någon som var utbildad i teologins konst, och sedan kunde han ombes att ge en förklaring till vad den förseglade boken betydde. Hans högmåttiga uppfattning skulle få honom att påpeka att den förseglade boken inte kan förstås, eftersom den var förseglad. Man skulle därefter kunna ta den förseglade boken och ge den åt en av hjorden som behärskas och kastreras av denne upplyste, och hjorden, som har blivit bekväm med att äta av teologens fablers rätter, skulle avstå från att göra en tillämpning av den förseglade boken, ty de vet mycket väl att endast de som är medlemmar av det teologiska

Sanhedrin har blivit tillsatta att avgöra vad sanning är.

”Stanna upp och förundras, ropa högt och ropa; de är druckna, men inte av vin; de raglar, men inte av stark dryck. Ty Herren har utgjutit över er en ande av djup sömn och tillslutit era ögon; profeterna och era ledare, siarna, har han höljt. Och hela synen har för er blivit som orden i en förseglad bok, vilken man räcker åt en som är lärd och säger: Läs detta, jag ber dig; och han säger: Jag kan inte, ty den är förseglad.”

”Därför säger Herren: Eftersom detta folk nalkas mig med sin mun och ärar mig med sina läppar, men har avlägsnat sitt hjärta långt ifrån mig, och deras fruktan för mig är ett människobud som de har lärt sig, därför, se, skall jag åter göra ett underbart verk med detta folk, ja, ett förunderligt verk; och deras visas visdom skall förgås, och deras förståndigas förstånd skall döljas. Ve dem som söker gå djupt för att dölja sina rådslag för Herren, vilkas gärningar sker i mörkret, och som säger: Vem ser oss, och vem känner oss? Er omkastning av allting skall sannerligen räknas såsom leran i krukmakarens hand; ty skall verket säga om honom som gjorde det: Han har inte gjort mig? eller skall det som formats säga om honom som formade det: Han hade inget förstånd?”

”Varje ord av detta skall uppfyllas. Det finns sådana som inte ödmjukar sina hjärtan inför Gud och som inte vill vandra rättsinnigt. De döljer sina verkliga avsikter och håller gemenskap med den fallne ängeln, som älskar och gör lögn. Fienden lägger en ande över de människor som han kan använda för att bedra dem som delvis är i mörker. Somliga blir alltmer genomträngda av det rådande mörkret och sätter sanningen åt sidan för villfarelsen. Den dag som profetian har utpekats är kommen. Jesus Kristus är inte förstådd. Jesus Kristus är för dem en fabel. På detta stadium i jordens historia handlar många som druckna män. ’Stanna upp och förundras; ropa högt och ropa; de är druckna, men inte av vin; de stapplar, men inte av stark dryck. Ty Herren har utgjutit över er en djup sömns ande och tillslutit era ögon. Profeterna och era styresmän, siarna, har han övertäckt.’ En andlig berusning vilar över många som menar att de är det folk som skall bli upphöjt. Deras religiösa tro är just sådan som den framställs i detta skriftställe. Under dess inflytande kan de inte vandra rakt. De gör sina stigar krokiga i sitt handlingsätt. Den ene efter den andre raglar fram och tillbaka. Herren ser på dem med stor medömkan. Sanningens väg har de inte känt. De är vetenskapliga ränksmidare, och de som kunde och borde ha hjälpt till följd av klar andlig syn är själva bedragna och understöder ett ont verk.”

”Utvecklingen under dessa sista dagar kommer snart att bli avgjord. När dessa spiritualistiska bedrägerier visar sig vara vad de i verkligheten är — onda andars hemliga verksamhet — kommer de som har haft del i dem att bli som människor som har förlorat förståndet.

”Därför säger Herren: Eftersom detta folk kommer nära mig med sin mun och ärar mig med sina läppar, men håller sitt hjärta långt borta från mig, och deras gudsfruktan inför mig är inlärd efter människobud, se, därför skall jag än en gång göra något förunderligt med detta folk, ja, ett förunderligt verk och ett under; ty deras visas visdom skall förgås, och deras förståndigas förstånd skall döljas. Ve dem som söker djupt för att dölja sitt rådslag för Herren, och vilkas gärningar sker i mörkret, och som säger: Vem ser oss, och vem känner oss? Sannerligen, ert omstörtande av allting skall aktas som leran i krukmakarens hand; ty skall verket säga om honom som har gjort det: Han gjorde mig inte? Eller skall det som formats säga

om honom som format det: Han hade inget förstånd?”

”Det har framställts för mig att vi i vår erfarenhet har mött och alltjämt möter just detta sakernas tillstånd. Män som har haft stort ljus och underbara förmåner har tagit emot ordet från ledare som anser sig vara visa, som i hög grad har blivit gynnade och välsignade av Herren, men som har tagit sig själva ur Guds hand och ställt sig i fiendens led. Världen skall översvämmas av skenbara villfarelser. Ett mänskligt sinne, som godtar dessa villfarelser, kommer att påverka andra mänskliga sinnen, som har förvandlat de dyrbara bevisen för Guds sanning till lögn. Dessa män kommer att bli bedragna av fallna änglar, när de i stället borde ha stått såsom trogna väktare och vakat över själar såsom de som måste avlägga räkenskap. De har lagt ned sin strids vapen och har lyssnat till förföriska andar. De omintetgör Guds råd och åsidosätter hans varningar och tillrättavisningar och står rentav på Satans sida, i det att de ger akt på förföriska andar och onda andars läror.”

”Andlig berusning har nu kommit över människor som inte borde ragla såsom människor under inflytande av starka drycker. Brott och oegentligheter, bedrägeri, svek och orättfärdigt handlande uppfyller världen, i överensstämmelse med den lära som förkunnas av den ledare som gjorde uppror i de himmelska hovarna.

”Historien skall upprepas. Jag skulle kunna ange vad som kommer att ske inom den närmaste framtiden, men tiden är ännu inte inne. Gestalter av de döda kommer att framträda genom Satans listiga anslag, och många kommer att sluta sig till den som älskar och gör lögn. Jag varnar vårt folk för att mitt ibland oss kommer några att avfalla från tron och ge akt på förföriska andar och onda andars läror, och genom dem kommer sanningen att bli illa omtalad.” Battle Creek Letters, 123–125.

Daniel kapitel ett, som representerar den första ängels budskap i Uppenbarelseboken fjorton, överensstämmer med jorddjurets begynnande historia. Daniel kapitel ett, två och tre, som representerar budskapen från alla tre änglarna i Uppenbarelseboken fjorton, överensstämmer med Förenta staternas avslutning. Nebukadnessar representerar den första ängels historia och det första kapitlet i Daniel. Belsassar representerar den tredje ängels historia och de tre första kapitlen i Daniel.

”Till Babylons siste härskare hade, liksom i förebild till dess förste, domen från den gudomlige Väktaren kommit: ’O konung, ... till dig har det blivit sagt: Riket har vikit ifrån dig.’ Daniel 4:31.” Prophets and Kings, 533.

Vi kommer att fortsätta vår studie av Nebukadnessar och Belsassar i nästa artikel.

”Belsassar, gripen av denna framställning av Guds makt, vilken visade att de hade ett vittne, fastän de inte visste det, hade haft stora tillfällen att lära känna den levande Gudens verk och hans makt samt att göra hans vilja. Han hade blivit gynnad med mycket ljus. Hans farfar, Nebukadnessar, hade blivit varnad för faran i att glömma Gud och förhärliga sig själv. Belsassar hade kunskap om hans förvisning från människors gemenskap och om hans umgänge med markens djur; och dessa fakta, som borde ha varit en läxa för honom, åsidosatte han, som om de aldrig hade inträffat; och han fortsatte att upprepa sin farfars synder. Han vågade begå

de brott som drog Guds domar över Nebukadnessar. Han blev dömd, inte endast för att han själv handlade ogudaktigt, utan för att han inte hade tagit vara på de tillfällen och förmågor som, om de hade utvecklats, skulle ha gjort det möjligt för honom att handla rätt.” Testimonies to Ministers, 436.